

CONVENCIÓ SOBRE ELS DRETS DE L'INFANT

unicef

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Presidència i Esports

C/ Baró de Pinopar, 22, 1^aA. 07012 Palma de Mallorca
Tel.: 971 78 44 17 - www.oddm.caib.es

Ajuntament de Palma

Regidoria de Serveis Socials
Equip d'infància, adolescència, joventut i família

Av. Gabriel Alomar i Villalonga, 18, Ter. 07006 Palma de Mallorca
Tel.: 971 22 59 77 - Fax: 971 22 59 54
a/e: ac.social@as.a-palma.es

C/ Font i Monteros, 3 baixos. 07003 Palma de Mallorca
Tel.: 971 71 45 53 - Fax: 971 71 48 39
baleares@unicef.es
www.unicef.es

ODDM, Ajuntament de Palma, UNICEF Comitè Balears

Imprimeix: amadip.esment
DL: PM-2910-2006

La reproducción de cualquier parte de esta publicación puede realizarse citando la fuente.

CONVENCIÓ SOBRE ELS DRETS DE L'INFANT

unicef

**Adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides,
el 20 de novembre de 1989**

CONVENCIÓ SOBRE ELS DRETS DE L'INFANT

**Adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides,
el 20 de novembre de 1989**

**CONVENCIÓ
SOBRE ELS DRETS
DE L'INFANT**

Introducció

Els drets de la infància estan plenament estipulats en la Convenció sobre els drets de l'infant. Elaborada durant deu anys amb les aportacions de representants de diverses societats, cultures i religions, la Convenció fou aprovada com a tractat internacional de drets humans el 20 de novembre de 1989.

La Convenció, al llarg dels seus 54 articles, reconeix que els infants (éssers humans menors de 18 anys) són individus amb drets de ple desenvolupament físic, mental i social, i amb dret a expressar lliurement les seves opinions. A més, la Convenció és també un model per a la salut, la supervivència i el progrés de tota la societat humana.

La Convenció, com a primera llei internacional sobre els drets dels infants, és de caràcter obligatori per als estats parts. Aquests països han d'informar el Comitè dels Drets de l'Infant sobre les passes que han adoptat per aplicar el que s'estableix en la Convenció. És també obligació dels estats parts adoptar les mesures necessàries per fer efectius tots els drets que s'hi reconeixen.

Una Convenció sobre els drets de l'infant era necessària perquè encara que molts de països tenien lleis que protegien la infància, alguns no les respectaven. Per als menors això significava amb freqüència pobresa, accés desigual a l'educació, abandonament... Uns problemes que afectaven tant els infants dels països rics com els dels països pobres.

En aquest sentit, l'acceptació de la Convenció per part d'un nombre tan elevat de països ha reforçat el reconeixement de la dignitat humana fonamental de la infància i també la necessitat de garantir-ne la protecció i el desenvolupament.

La Convenció sobre els drets de l'infant s'ha utilitzat en tot el món per promoure i protegir els drets de la infància. Des que es va aprovar, en el món s'han produït avanços considerables en el compliment dels drets a la supervivència, la salut i l'educació mitjançant la presta-

ció de béns i serveis essencials, i també en el reconeixement cada vegada més gran de la necessitat d'establir un entorn protector que defensi els infants de l'explotació, els maltractaments i la violència. Prova d'això és l'entrada en vigor l'any 2002 de dos protocols facultatius: un relatiu al tràfic d'infants, la prostitució infantil i la utilització de menors en la pornografia, i l'altre relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats.

No obstant això, encara queda molt per fer per crear un món apropiat per a la infància. Els progressos han estat desiguals, i alguns països es troben més endarrerits que altres en l'obligació d'atorgar als drets de la infància la importància que es mereixen. I en diverses regions i països alguns dels avanços sembla que estan en perill de retrocés a causa de les amenaces que suposen la pobresa, els conflictes armats i la sida.

Tots i cadascun de nosaltres som responsables que tots els menors gaudeixin de la seva infància. La missió d'UNICEF consisteix a protegir els drets dels infants, per contribuir a resoldre les seves necessitats bàsiques i ampliar les seves oportunitats a fi que aconseguixin desenvolupar-se plenament. Per això, UNICEF es regeix per les disposicions i els principis de la Convenció sobre els drets de l'infant.

Hi ha una nova perspectiva d'avanç del compliment dels drets de la infància mitjançant els Objectius de Desenvolupament pel Mil·lenni, que 189 estats membres de Nacions Unides signaren l'any 2000 i que suposen un renovat compromís col·lectiu de la comunitat internacional per avançar cap al desenvolupament humà dels països.

Sis dels vuit Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni poden aconseguir-se millor si es protegeixen els drets de la infància a la salut, l'educació, la protecció i la igualtat. D'aquesta manera, el compromís d'UNICEF a favor de la infància, des dels seus 60 anys d'existència, assumeix necessàriament una funció central per fer realitat aquests objectius i transformar el món en un lloc millor per a tots.

PREÀMBUL

És el document fruit de l'acord internacional entre tots els països del món, excepte dos, per tal de protegir la infància del món. La premissa principal és considerar els infants uns éssers humans amb unes necessitats específiques i una major vulnerabilitat.

El desenvolupament dels infants és important per a qualsevol societat, però, tot i això, en la majoria de societats, manquen estructures jurídiques que tractin de manera específica els seus drets. Els infants són els individus més vulnerables a les condicions de vida, no poden defensar-se per ells mateixos ni tenen influència política o poder econòmic i estan menys protegits davant l'exploració i el maltractament.

Què és la Convenció?

Els estats parts en aquesta Convenció,

Considerant que, de conformitat amb els principis proclamats en la Carta de les Nacions Unides, el reconeixement de la dignitat inherent a tots els membres de la família humana, i també que la igualtat i el caràcter inalienable dels seus drets són el fonament de la llibertat, de la justícia i de la pau en el món;

Per què és necessària?

Tenint present el fet que els pobles de les Nacions Unides han proclamat un cop més, en la Carta, la seva fe en els drets fonamentals de l'home i en la dignitat i el valor de la persona humana, i que han decidit afavorir el progrés social i instaurar millors condicions de vida en una major llibertat;

Reconeixement que les Nacions Unides, en la Declaració Universal dels Drets Humans i en els pactes internacionals relatius als drets humans, han proclamat i han acordat que tothom pot fer valer tots els drets i totes les llibertats que s'hi enuncien sense cap mena de distinció, especialment per motiu de raça, de color, de sexe, de llengua, de religió, d'opinió política o de qualsevol altra mena, d'origen nacional o social, de situació econòmica, de naixement o de qualsevol altra situació;

Recordant que, en la Declaració Universal dels Drets Humans, les Nacions Unides han proclamat que la infància té dret a una ajuda i a una assistència especials;

Convençuts que la família, unitat fonamental de la societat i entorn natural per al creixement i el benestar de tots els seus membres, i en concret dels infants, ha de rebre la protecció i l'assistència

D'alguna manera, el que fan els països, en signar la Convenció, és reconèixer el valor del benestar de la infància com a requisit indispensable per a un futur millor per a la humanitat. L'infant d'avui és l'adult de demà, i és un patrimoni de la societat en la qual viu i la possibilitat de progrés humà.

necessàries per tal de poder assumir plenament el seu paper en la comunitat;

La infància, una llavor per al futur

Reconeixent que l'infant, per al desenvolupament harmoniós de la seva personalitat, ha de créixer en el si d'una família, en un ambient de felicitat, d'amor i de comprensió;

Considerant que és necessari preparar plenament l'infant perquè tingui una vida independent en la societat, i sigui educat en l'esperit dels ideals proclamats en la Carta de les Nacions Unides i, en particular, en un esperit de pau, de dignitat, de tolerància, de llibertat, d'igualtat i de solidaritat;

Tenint present que la necessitat d'atorgar una protecció especial a l'infant ha estat anunciada en la Declaració de Ginebra de 1924 sobre els Drets de l'Infant i en la Declaració dels Drets de l'Infant adoptada per l'Assemblea General, el 20 de novembre de 1959, i que ha estat reconeguda en la Declaració Universal dels Drets Humans, en el Pacte Internacional relatiu als Drets Civils i Polítics (en particular en els articles 23 i 24), en el Pacte Internacional sobre els Drets Econòmics, Social i Culturals (en particular en l'article 10) i en els estatuts i els instruments pertinents dels organismes especialitzats i de les organitzacions internacionals que es preocupen del benestar de l'infant,

Tenint present que, com s'indica en la Declaració dels Drets de l'Infant, «l'infant, per la seva manca de maduresa física i intel·lectual, necessita una protecció i unes atencions especials, fins i tot una protecció jurídica apropiada tant abans com després del naixement»;

Recordant les disposicions de la Declaració sobre els principis socials i jurídics relatius a la protecció i al benestar dels infants amb particular refe-

Els drets de l'infant van ser proclamats l'any 1959 i van ser els precursors de la Convenció, que és un text més llarg i format per 54 articles, aprovat el 20 de novembre de 1989. Es podria dir que els drets són una versió molt reduïda de la Convenció, però que marquen els eixos de treball posterior. La Convenció és un pas endavant que implica el compromís dels estats signants en temes definits de manera molt concreta.

Drets i articles

rència a l'adopció i a la col·locació en famílies d'acolliment, a escala nacional i internacional, del Conjunt de les Regles mínimes de les Nacions Unides relatives a l'administració de la justícia de menors (Regles de Beijing), i de la Declaració sobre la protecció de les dones i dels infants en estats d'emergència i de conflicte armat;

Reconeixent que en tots els països del món hi ha infants que viuen en condicions particularment difícils, i que és necessari atorgar a aquests infants una atenció particular;

Tenint degudament en compte la importància de les tradicions i els valors culturals de cada poble en la protecció i el desenvolupament harmoniosos de l'infant;

Reconeixent la importància de la cooperació internacional per a la millora de les condicions de vida dels infants en tots els països, i en particular en els països en via de desenvolupament,

Han convingut el que segueix:

PRIMERA PART

Article 1

La Convenció no s'ha fet només per a uns quants infants privilegiats de dos o tres països que ja ho tenen tot. Ni parlar-ne. Aquesta llei és, més o menys, una llei «universal», perquè en el seu dia la van signar gairebé tots els països del món.

Article 2

Per això és una llei per a tots els infants sense excepció: va per a tothom que encara no hagi complert els divuit anys sigui quin sigui el seu país, color, religió... sense excepció!

Article 3

La Convenció estableix quatre principis generals. El primer, no patir discriminacions. El segon, el dret a la supervivència i al desenvolupament com a persona. El tercer, tenir en compte sempre l'interès superior de l'infant en totes les decisions que l'afectin. I, finalment, permetre la participació activa dels infants i comptar amb les seves opinions.

Infants de tot el món

Als efectes d'aquesta Convenció, per infant hom entén tot ésser humà menor de divuit anys, llevat que assoleixi la majoria d'edat abans en virtut de la legislació que li sigui aplicable.

1. Els estats parts respecten els drets que s'enumeren en aquesta Convenció i en garanteixen l'aplicació a qualsevol infant que depengui de la seva jurisdicció, sense cap mena de distinció, independentment de la raça, el color, el sexe, la llengua, la religió, l'opinió política o d'altra mena, l'origen nacional, ètnic o social, la situació econòmica, els impediments físics, el naixement o qualsevol altra condició de l'infant, dels seus pares o dels seus representants legals.

Principis bàsics de la Convenció

2. Els estats parts prenen totes les mesures apropiades perquè l'infant estigui efectivament protegit contra totes les formes de discriminació o de sanció motivades per la condició, les activitats, les opinions declarades o les conviccions dels seus pares, dels seus representants legals o dels membres de la seva família.

1. En totes les mesures que afectin els infants, preses per institucions públiques o privades de benestar social, tribunals, autoritats administratives o òrgans legislatius, és una consideració primordial l'interès superior de l'infant.

L'educació dels fills és un dret i una obligació dels seus pares. Els drets de l'infant garanteixen que aquests han de rebre una educació, sense discriminacions, en valors i que han de conèixer els drets que els emparen.

Article 4

Article 5

Pares, mares: educar en drets

2. Els estats parts es comprometen a garantir a l'infant la protecció i les atencions necessàries per al seu benestar, tenint en compte els drets i els deures dels seus pares, dels seus tutors o de qualsevol altra persona que legalment en sigui responsable, i a tal efecte han de prendre totes les mesures legislatives i administratives apropiades.

3. Els estats parts s'asseguren que les institucions, els serveis i els establiments encarregats de l'atenció o la protecció dels infants compleixen les normes establertes per les autoritats competents, particularment en l'àmbit de la seguretat i de la salut i en tot allò relatiu al nombre i la competència del seu personal i també a l'existència d'una supervisió adequada.

Els estats parts es comprometen a prendre totes les mesures legislatives, administratives i d'altre tipus que siguin necessàries per posar en pràctica els drets que reconeix aquesta Convenció. En el cas drets econòmics, socials i culturals, han de prendre aquestes mesures dins els límits dels recursos que són a la seva disposició i, si s'escau, en el marc de la cooperació internacional.

Els estats parts han de respectar la responsabilitat, el dret i el deure que tenen els pares o, si s'escau, els membres de la família ampliada o de la comunitat, segons estableixi el costum local, els tutors o altres persones legalment responsables de l'infant, de donar-li, d'una manera que correspongui al desenvolupament de les seves capacitats, l'orientació i l'assessorament apropiats per exercir els drets que li reconeix aquesta Convenció.

Article 6

Article 7

Article 8

La comprensió de la Convenció passa per entendre correctament els termes que s'hi utilitzen. Un exercici de comentari de text podria consistir a llegir cada article i subratllar-hi els mots més difícils. Per exemple, a l'article 8: identitat, nacionalitat, ingerència, il·lícit, privar, restablir...

1. Els estats parts reconeixen que tots els infants tenen el dret inherent a la vida.

2. Els estats parts han de garantir tant com sigui possible la supervivència i el desenvolupament de l'infant.

1. L'infant ha de ser inscrit en el registre immediatament després de néixer. A partir del naixement l'infant té dret a un nom i a adquirir una nacionalitat i, en la mesura en què sigui possible, té el dret de conèixer els seus pares i de ser educat per ells.

2. Els estats parts han de vetllar per posar aquests drets en pràctica de conformitat amb la seva legislació nacional i amb les obligacions que els imposen els instruments internacionals pertinents a aquesta esfera, especialment si l'infant resulta altrament apàtrida.

IAprenent vocabulari

1. Els estats parts es comprometen a respectar el dret de l'infant a preservar la seva identitat, cosa que inclou la seva nacionalitat, el seu nom i les seves relacions familiars d'acord amb la llei, sense ingerències il·lícites.

2. Si de manera il·legal hom priva un infant d'alguns o de tots els elements constitutius de la seva identitat, els estats parts han d'atorgar-li l'assistència i la protecció apropiades perquè la seva identitat sigui restablerta tan ràpidament com sigui possible.

Article 9

De vegades et pot semblar que els infants que tenen problemes són a la televisió, en països molt llunyans, on hi ha guerres, pobresa i malalties. És cert que hi ha països amb unes situacions molt difícils, però és important que no t'oblidis que aquí, molt a prop teu, també hi ha infants que no són feliços i que no s'estan respectant els seus drets. Al nostre país també hi ha pobresa o persones que no tenen cura dels infants com caldria. Els drets de l'infant són de tots els del món: lluny i a prop, a fora i també a casa.

Els problemes no són tan lluny

1. Els estats parts han de vetllar perquè l'infant no sigui separat dels seus pares contra la seva voluntat, llevat que les autoritats competents decideixin, sota reserva de revisió judicial i de conformitat amb les lleis i els procediments aplicables, que aquesta separació és necessària en l'interès superior de l'infant. Una decisió en aquest sentit pot ser necessària en alguns casos particulars, per exemple, quan els pares maltracten o negligeixen l'infant, o quan viuen separadament i s'ha de prendre una decisió sobre el lloc de residència de l'infant.

2. En tots els casos prevists en l'apartat 1 d'aquests article, totes les parts interessades han de disposar de la possibilitat de participar en les deliberacions i de fer conèixer les seves opinions.

3. Els estats parts han de respectar el dret de l'infant separat dels seus pares o d'un d'ells de mantenir, de manera regular, relacions personals i contactes directes amb el seus pares, tret que això sigui contrari a l'interès superior de l'infant.

4. Quan la separació resulti de mesures preses per un estat part, com ara la detenció, l'empresonament, l'exili, l'expulsió o la defunció (fins i tot la defunció, independentment de la seva causa, esdevinguda en el decurs d'una detenció) d'ambdós pares de l'infant o d'un d'ells, l'estat part ha de facilitar, si se li sol·licita, als pares, a l'infant o, si s'escau, a un altre membre de la família, les informacions essencials sobre el lloc on es troben el membre o membres de la família, tret que la divulgació d'aquestes informacions perjudiqui el benestar de l'infant. Els estats parts han de vetllar, a més, perquè la presentació d'una demanda d'aquestes característiques no comporti per si mateixa conseqüències desfavorables per a la persona o les persones interessades.

Article 10

Article 11

La Convenció considera els infants perfectament capaços d'expressar el que volen i el que opinen, especialment en els temes que els afecten. Tanmateix, també es protegeix el dret a accedir a diferents fonts d'informació per formar-se criteris propis.

1. De conformitat amb l'obligació que incumbeix els estats parts en virtut de l'apartat 1 de l'article 9, qualsevol demanda feta per un infant o pels seus pares per tal d'entrar en un estat part o de sortir-ne amb la finalitat de procedir a la reunificació familiar ha de ser atesa, pels estats parts, en un esperit positiu, amb humanitat i diligència. Els estats parts han de vetllar, a més, perquè la presentació d'una demanda d'aquestes característiques no comporti conseqüències desfavorables per als autors ni per als membres de la seva família.

2. L'infant amb pares residents en estats diferents té dret a mantenir periòdicament relacions personals i contactes directes regulars amb els seus pares, llevat de circumstàncies excepcionals. Amb aquesta finalitat, i de conformitat amb l'obligació que incumbeix els estats parts en virtut de l'apartat 1 de l'article 9, els estats parts han de respectar el dret que tenen l'infant i els seus pares de marxar de qualsevol país i només pot ser objecte de les restriccions prescrites per la llei que siguin necessàries per protegir la seguretat nacional, l'ordre públic, la salut o la moralitat públiques, o els drets i les llibertats d'altri, i que siguin compatibles amb els altres drets reconeguts en aquesta Convenció.

IDrets a la participació

1. Els estats parts han d'adoptar mesures per tal de lluitar contra els trasllats il·lícits d'infants cap a l'estranger i la retenció il·lícita d'infants a l'estranger.

2. Per assolir aquesta finalitat, els estats parts han de promoure la concertació d'acords bilaterals o multilaterals o l'adhesió a acords ja existents.

Article 12

Atès l'interès de la Convenció per a totes les edats i tots els nivells, resulta especialment adequada per tal que tot el centre la treballi contínuament i en comparteixi els objectius. Una setmana cultural, una jornada commemorativa (el 20 de novembre, dia en què es va adoptar, per exemple) etc, són una solució didàctica atractiva i adequada.

Si penses que els teus drets estan essent trepitjats, pots demanar ajuda a diferents llocs. Des del telèfon de la policia (091) fins al telèfon d'informació de la teva ciutat o dels defensors del menor. Corre, demana informació de quin és el que tens més a prop i apunta'l aquí

Article 13

Article 14

Un bon tema per a una setmana cultural

1. Els estats parts han de garantir a l'infant que estigui en condicions de formar-se un judici propi el dret d'expressar lliurement la seva opinió sobre qualsevol qüestió que l'afecti; les opinions de l'infant han de ser degudament preses en consideració tenint en compte la seva edat i el seu grau de maduresa.

2. A tal fi, hom ha de donar especialment a l'infant la possibilitat de ser escoltat en qualsevol procediment judicial o administratiu que l'afecti, sigui directament, sigui per mediació d'un representant o d'un organisme apropiat, de manera compatible amb les normes de procediment de la legislació nacional.

Llocs on adreçar-te

1. L'infant té dret a la llibertat d'expressió. Aquest dret comprèn la llibertat de recercar, de rebre i de difondre informacions i idees de tota mena, sense consideració de fronteres, de manera oral, escrita, impresa o artística, o per qualsevol altre mitjà que triï l'infant.

2. L'exercici d'aquest dret només pot ser objecte de les restriccions que siguin prescrites per la llei i que siguin necessàries:

a) pel respecte dels drets o de la reputació d'altri, o

b) per la salvaguarda de la seguretat nacional, de l'ordre públic, de la salut o de la moralitat públiques.

1. Els estats parts han de respectar el dret de l'in-

Article 15

Article 16

fant a la llibertat de pensament, de consciència i de religió.

2. Els estats parts han de respectar el dret i el deure dels pares, o si s'escau, dels representants legals de l'infant, de guiar-lo en l'exercici del seu dret de manera conforme amb el desenvolupament de les seves capacitats.

3. La llibertat de manifestar la seva religió o les seves conviccions només pot estar sotmesa a les restriccions prescrites per la llei i que són necessàries per preservar la seguretat pública, l'ordre públic, la salut i la moralitat públiques, o les llibertats i drets fonamentals dels altres.

1. Els estats parts reconeixen els drets de l'infant a la llibertat d'associació i a la llibertat de reunió pacífica.

2. L'exercici d'aquests drets només pot ser objecte de les restriccions prescrites per la llei i que són necessàries en una societat democràtica en interès de la seguretat nacional, de la seguretat pública o de l'ordre públic, o per protegir la salut o la moralitat públiques, o els drets i llibertats dels altres.

1. Cap infant ha de ser objecte d'ingerències arbitràries o il·legals en la seva vida privada, la seva família, el seu domicili o la seva correspondència, ni d'atacs il·legals al seu honor i a la seva reputació.

2. L'infant té dret a la protecció de la llei contra aquestes ingerències o atacs.

Article 17

El valor i la força de la Convenció sobre els drets de l'infant vénen de la mà de la seva difusió. Si tu, com a professor o professora, la veus com una eina en l'educació en valors i una llavor per al futur i fas que els infants la preguin com a seva, estàs contribuint a millorar l'estat de la infància al món.

La Convenció exigeix que els governs garanteixin els drets dels pares i les famílies a orientar els seus fills, rebre assistència en el moment de la seva criança, repartir les responsabilitats equitativament entre els dos pares, rebre materials d'assistència i programes de suport en matèria de nutrició, roba i habitatge, i a la reunificació familiar.

Article 18

La Convenció exhorta, fins i tot en els països amb pocs recursos, a la protecció dels drets dels infants.

El professorat: un gran difusor

Els estats parts reconeixen la importància de la funció que duen a terme els mitjans de comunicació i vetllen perquè l'infant tingui accés a informació i materials que provenguin de fonts nacionals i internacionals diverses, especialment els que tenen com a objectiu promoure el seu benestar social, espiritual i moral i també la seva salut física i mental.

Amb aquesta finalitat, els estats parts:

a) Han d'encoratjar els mitjans de comunicació a difondre informació i materials que presentin una utilitat social i cultural per a l'infant, de conformitat amb l'esperit de l'article 29.

b) Han de fomentar la cooperació internacional amb vista a produir, intercanviar i difondre informació i materials d'aquests tipus que provenguin de diferents fonts culturals, nacionals i internacionals.

c) Han de fomentar la producció i la difusió de llibres per a infants.

d) Han d'animar els mitjans de comunicació a tenir en compte les necessitats lingüístiques dels infants autòctons o que pertanyin a un grup minoritari.

e) Han de fomentar l'elaboració de principis directors apropiats destinats a protegir l'infant contra la informació i els materials que perjudiquin el seu benestar, tenint en compte les disposicions dels articles 13 i 18.

Drets dels pares i les famílies

Un acord incondicional

1. Els estats parts s'esforçaran al màxim possible per tal de garantir el reconeixement del principi

Article 19

La Convenció reconeix el dret dels infants a ser protegits de manera especial en situacions d'emergència com són els conflictes armats o quan estan separats de les seves famílies, quan es troben en conflicte amb la llei o en situacions d'explotació, consum d'estupefaents, maltractament sexual, venda, tràfic o segrest o davant qualsevol tipus de discriminació.

segons el qual ambdós pares tenen una responsabilitat comuna quant a l'atenció i al desenvolupament de l'infant. La responsabilitat d'educar l'infant i d'assegurar el seu desenvolupament incumbeix, primer que tot, als pares o, si s'escau, als seus representants legals. La seva preocupació fonamental és l'interès superior de l'infant.

2. Per garantir i promoure els drets enunciats en aquesta Convenció, els estats parts han d'atorgar l'ajuda apropiada als pares i als representants legals de l'infant en l'exercici de la responsabilitat que els pertoca d'educar-lo i criar-lo i han d'assegurar la instauració d'institucions, d'establiments i de serveis encarregats de vetllar pel benestar dels infants.

3. Els estats parts han de prendre totes les mesures apropiades per tal d'assegurar als infants amb pares que treballen el dret a beneficiar-se dels serveis i dels establiments de guarda d'infants perquè compleixin les condicions requerides.

Protecció especial

1. Els estats parts han d'adoptar totes les mesures legislatives, administratives, socials i educatives apropiades per protegir l'infant contra tota forma de violència, d'atac o de brutalitats físiques o mentals, d'abandonament o de negligència, de maltractaments o d'explotació, inclosa la violència sexual, durant el temps que està sota la custòdia dels seus pares o d'un d'ells, del seu o dels seus representants legals o de qualsevol altra persona que el tingui a càrrec seu.

2. Aquestes mesures de protecció han d'incloure, segons convingui, procediments eficaços per a l'establiment de programes socials que tinguin com a objectiu subministrar el suport necessari a l'infant per aquells a qui hagi estat confiat, i

Article 20

Aquest principi fonamental ha ajudat a impulsar esforços que van des de les crides a aturar el foc en conflictes armats fins a les campanyes de vacunació o el tractament psicològic d'infants traumatitzats per les guerres o la condonació del deute extern als països que s'esforcen per sortir de la pobresa, en benefici dels infants que tenen dret a aquests recursos per rebre alimentació, sanitat i educació.

Article 21

també per a altres formes de prevenció i per a la identificació, la notificació, la tramesa a una institució, la investigació, el tractament i el seguiment dels casos de maltractaments de l'infant descrits més amunt; així mateix, també han d'incloure, segons convingui, procediments d'intervenció judicial.

1. Els infants que de manera temporal o definitiva siguin privats del seu entorn familiar, o que en el seu propi interès no puguin ser deixats en aquest entorn, tenen dret a una protecció i a una ajuda especial de l'estat.

2. Els estats parts han d'establir per a aquests infants una protecció de substitució, de conformitat amb les seves lleis nacionals.

3. Aquesta protecció de substitució pot tenir la forma, entre d'altres, de la col·locació en una família, de la kafala del dret islàmic, de l'adopció o, en cas de necessitat, de la col·locació en un establiment per a infants apropiat. En considerar les solucions, s'ha de prestar una atenció particular a la conveniència que hi hagi continuïtat en l'educació de l'infant, i també el seu origen ètnic, religió, cultural i lingüístic.

Protecció especial

Els estats parts que reconeguin i/o permetin l'adopció s'han d'assegurar que l'interès superior de l'infant és la consideració primordial en la matèria, i:

a) Han de vetllar perquè l'adopció d'un infant només sigui autoritzada per les autoritats competents que verifiquen, de conformitat amb la legis-

Article 22

Les persones són éssers vius i, per això, som diferents els uns del altres: podem caure malalts, podem néixer amb discapacitats físiques o psicològiques, etc. Però no per això deixen de ser infants. El que cal, llavors, és una mica d'ajuda extra per tal que puguin desenvolupar els seus drets com cal: facilitar que els llocs on es mouen i les eines que utilitzen estiguin adaptats, que puguin rebre ajuda mèdica, etc. Els drets són iguals per a tothom.

lació i amb els procediments aplicables i sobre la base de totes les informacions fiables relatives al cas considerat, que pot efectuar-se l'adopció tenint en compte la situació de l'infant en relació amb els seus progenitors, parents i representants legals i que, si s'escau, les persones interessades hagin donat, amb coneixement de causa, el seu consentiment a l'adopció després d'haver-se assessorat degudament.

b) Han de reconèixer que l'adopció a l'estranger pot ser considerada com un altre mitjà per garantir les atencions necessàries a l'infant, si no pot, en el seu país d'origen, ser col·locat en una família d'acolliment adoptiva o ser convenientment educat o criat.

c) Han de vetllar, en cas d'adopció a l'estranger, perquè l'infant es beneficiï de les garanties i les normes equivalents a les existents en cas d'adopció nacional.

d) Han de prendre totes les mesures apropiades per vetllar perquè, en cas d'adopció a l'estranger, la col·locació de l'infant no origini beneficis financers indeguts per a les persones que hi participin.

e) Han de promoure els objectius d'aquest article subscriuint compromisos o acords bilaterals o multilaterals, segons el cas, i en aquest marc s'han d'esforçar per garantir que les col·locacions d'infants a l'estranger siguin efectuades per autoritats o òrgans competents.

1. Els estats parts han de prendre les mesures apropiades perquè un infant que cerca obtenir l'estatut de refugiat o que és considerat com a refugiat d'acord amb les normes i els procediments del dret nacional o internacional aplicable

Infants discapacitats

I què vol dir estar bé? Doncs tenir les coses necessàries per tal de créixer bé, per dins i per fora: aliments, vestit, medicines si estàs malalt, educació i estimació. Si reps tot això estàs content i ets capaç de fer-te gran amb una manera de ser pròpia, d'estimar el món i les altres persones, i ser un ésser humà digne i estimat per tothom. Si no, si les coses es torcen, creixeries odiant el món i les persones, pensaries que trepitjar els altres és normal si t'ho fan a tu i et tornaries un ésser humà infeliç i poc estimat pels altres.

Article 23

en la matèria, tant si està sol com si està acompanyat dels seus pares o de qualsevol altra persona, es beneficiï de la protecció i l'assistència humanitària adequades per tal que pugui gaudir dels drets que li reconeixen aquesta Convenció i altres instruments internacionals relatius als drets humans o de caràcter humanitari dels quals són part els estats mencionats.

2. A tal fi, els estats part han de col·laborar, en la mesura que ho creguin necessari, en tots els esforços que facin l'Organització de les Nacions Unides i altres organitzacions intergovernamentals o no governamentals competents, per protegir i ajudar els infants que es troben en aquesta situació i per localitzar el pare i la mare o els altres membres de la família de tot infant refugiat amb vista a obtenir les informacions necessàries per reunir-lo amb la seva família. En els casos en què no es pugui trobar cap del seus pares o cap membre de la seva família, se li ha d'atorgar, segons els principis enunciats en aquesta Convenció, la mateixa protecció que a qualsevol altre infant definitivament o temporalment privat del seu entorn familiar, independentment de quina en sigui la causa.

Dret a estar bé

1. Els estats parts reconeixen que els infants mentalment o físicament discapacitats han de portar una vida plena i decent en condicions que garanteixin dignitat, n'afavoreixin l'autonomia i en facilitin la participació activa en la vida de la comunitat.

2. Els estats parts reconeixen el dret dels infants discapacitats a beneficiar-se d'atencions especials i han de fomentar i garantir, en la mesura dels recursos disponibles i quan hom els ho sol·liciti, l'atorgament a aquells infants discapacitats que compleixin les condicions fixades i a tots aquells

Es considera que la Convenció és àmplia, perquè garanteix el compliment dels drets civils, polítics, econòmics, socials i culturals dels infants.

Article 24

que els tenen a càrrec seu d'una ajuda adaptada a l'estat de l'infant i a la situació dels pares o d'aquells que en són responsables.

Un acord ampli

3. Tenint en compte les necessitats dels infants discapacitats, l'ajuda atorgada de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article és gratuïta, sempre que sigui possible, atenent els recursos financers de llurs pares o d'aquelles persones a qui l'infant ha estat confiat, i està concebuda de tal manera que els infants discapacitats tinguin accés efectiu a l'educació, la formació, les atencions sanitàries, la reeducació, la preparació per a l'ocupació i les activitats recreatives, i es beneficien d'aquests serveis de manera apropiada per tal de garantir una integració social tan completa com sigui possible i la seva realització personal fins i tot en l'àmbit cultural i espiritual.

4. En un esperit de cooperació internacional, els estats parts han d'afavorir l'intercanvi d'informacions pertinents en l'àmbit de l'atenció sanitària preventiva i del tractament mèdic, psicològic i funcional dels infants discapacitats, fins i tot per a la difusió d'informacions relatives als mètodes de reeducació i als serveis de formació professional, i també l'accés a aquestes dades, amb vista a permetre als estats parts de millorar la seva capacitat i coneixements i d'ampliar la seva experiència en aquest àmbits. A tal fi, s'han de tenir especialment en compte les necessitats dels països en vies de desenvolupament.

1. Els estats parts reconeixen el dret de l'infant a gaudir del millor estat de salut possible i a beneficiar-se dels serveis mèdics i de reeducació. S'han d'esforçar per garantir que cap infant sigui privat del dret a tenir accés a aquests serveis.

2. Els estats parts s'han d'esforçar per garantir la plena aplicació d'aquest dret, i, en concret, han de prendre les mesures apropiades per:

a) Reduir la mortalitat infantil.

b) Garantir a tots els infants l'assistència mèdica i les atencions sanitàries necessàries, d'entre les quals destaca el desenvolupament de l'atenció primària.

c) Combatre les malalties i la malnutrició en el marc de l'atenció primària, gràcies especialment a la utilització de tècniques fàcilment disponibles i al subministrament d'aliments nutritius i d'aigua potable, tenint en compte els perills i els riscos de contaminació de l'entorn natural.

d) Garantir a les mares una atenció sanitària prenatal i postnatal apropiada.

e) Fer que tots els grups de la societat, en particular els pares i els infants, rebin una informació sobre la salut i la nutrició de l'infant, els avantatges de l'alletament, la higiene i la salubritat de l'entorn i la prevenció dels accidents, i se'ls doni suport per tal que puguin aprofitar aquesta informació.

f) Desenvolupar l'atenció sanitària preventiva, els consells als pares i l'educació i els serveis en matèria de planificació familiar.

3. Els estats parts han de prendre totes les mesures eficaces apropiades amb vista a abolir les pràctiques tradicionals perjudicials per a la salut dels infants.

4. Els estats parts es comprometen a afavorir i a fomentar la cooperació internacional amb vista a

Article 25

Article 26

El concepte de desenvolupament infantil a la Convenció és molt ampli: abasta des del dret a créixer en el si d'una unitat familiar, al dret a l'educació i a l'especial atenció als infants amb discapacitats.

Article 27

Potser alguna vegada has somniat en un món on no haguessis d'anar a escola. És normal, perquè tot el que costa un esforç és dur. Però has de saber que l'educació, el que tu reps, no ho tenen tots els infants del món. Anar a escola és un dret: allà aprens el que altres van descobrir abans que tu, t'ensenyen les eines per defensar-te en el món i aprens el valor de l'amistat, el treball en equip i l'aprenentatge. Segur que, a partir d'ara, estimaràs molt més la teva escola!

assegurar progressivament la plena realització del dret reconegut en aquest article. A tal fi, s'han d'atendre les necessitats dels països en vies de desenvolupament.

Els estats parts reconeixen el dret de l'infant que ha estat internat en un establiment per les autoritats competents de rebre atencions, protecció o tractament físic o mental, exàmens periòdics dels tractament a què estigui sotmès i de qualsevol altra circumstància relativa al seu internament.

Drets al desenvolupament

1. Els estats parts reconeixen a tots els infants el dret a beneficiar-se de la seguretat social, incloses les assegurances socials, i han de prendre les mesures necessàries per assegurar la plena realització d'aquest dret de conformitat amb la seva legislació nacional.

2. Les prestacions, quan correspongui, han d'atorgar-se tenint en compte els recursos i la situació de l'infant i de les persones responsables del seu manteniment, i també de qualsevol altra consideració aplicable a la demanda de prestació feta per l'infant o en nom seu.

Qui voldria no anar a escola?

1. Els estats parts reconeixen el dret de tots els infants a un nivell de vida suficient per permetre'n el desenvolupament físic, mental, espiritual, moral i social.

2. La responsabilitat d'assegurar, en els límits de les seves necessitats i mitjans financers, les con-

Article 28

dicions de vida necessàries per al desenvolupament de l'infant, incumbeix, primer que tot, als pares o a les altres persones que tenen l'infant a càrrec seu.

3. Els estats parts han d'adoptar les mesures apropiades, tenint en compte les condicions nacionals i en la mesura de llurs mitjans, per ajudar els pares i les altres persones que tenen l'infant a càrrec seu a donar efectivitat a aquest dret i han d'oferir, si és necessari, assistència material i programes de suport, especialment en tot allò relatiu a l'alimentació, la roba o l'habitatge.

4. Els estats parts han de prendre totes les mesures apropiades amb vista a assegurar el pagament de la pensió alimentària de l'infant per part dels pares o de les altres persones que tenen una responsabilitat financera envers ell, tant en el seu territori com a l'estranger. En particular, en els casos en què la persona que té una responsabilitat financera envers l'infant viu en un altre país que el de l'infant, els estats parts han de promoure l'adhesió a acords internacionals o la conclusió d'aquests i també l'adopció de qualsevol altre compromís apropiat.

1. Els estats parts reconeixen el dret de l'infant a l'educació, i en particular, amb vista a assegurar l'exercici d'aquest dret progressivament i sobre la base de la igualtat d'oportunitats:

a) Han d'instaurar l'ensenyament primari obligatori i gratuït per a tots.

b) Han de fomentar l'organització de diferents formes d'ensenyament secundari, tant general com professional, els han d'obrir i els han de fer acces-

Article 29

Com a pares, com a professionals, com a ciutadans, podem fer moltes coses per tal de contribuir a estendre la Convenció. L'educació dels infants en valors, incidint en el coneixement dels seus drets, l'educació en no-discriminació (sexual, racial, ideològica o de qualsevol mena) o el suport especial a les ONG i als grups que ajuden col·lectius com ara els discapacitats o la justícia juvenil.

sibles a tots els infants, i han de prendre mesures apropiades, com ara la instauració de la gratuïtat de l'ensenyament i l'oferiment d'un ajut financer en cas de necessitat.

c) Han de garantir a tothom, per tots els mitjans apropiats, l'accés a l'ensenyament superior, segons les capacitats de cadascú.

d) Han de fer que la informació i l'orientació escolar i professional siguin obertes i accessibles a tots els infants.

e) Han de prendre mesures per fomentar la regularitat de la freqüentació escolar i la reducció dels percentatges de l'abandonament escolar.

2. Els estats parts han de prendre totes les mesures apropiades per vetllar perquè la disciplina escolar sigui aplicada de manera compatible amb la dignitat de l'infant com a ésser humà i de conformitat amb aquesta Convenció.

3. Els estats parts han d'afavorir i fomentar la cooperació internacional en l'àmbit de l'educació, especialment amb la finalitat de contribuir a eliminar la ignorància i l'analfabetisme en el món i de facilitar l'accés als coneixements científics i tècnics i als mètodes d'ensenyament moderns. A tal efecte, s'han de tenir especialment en compte les necessitats del països en vies de desenvolupament.

Com contribuir a estendre-la

1. Els estats parts convenen que l'educació de l'infant ha de tenir com a objectiu:

a) Afavorir la realització de la personalitat de l'infant i el desenvolupament dels seus dons i de les

Tots els infants tenen dret a un nom i una nacionalitat, la protecció contra qualsevol intent de privar-li'n, la llibertat d'expressió, de pensament, de consciència i religió, d'associació pacífica, de vida privada, de rebre informació des de diverses fonts, de protecció contra qualsevol forma de tractament inhumà i contra la privació injustificada de la llibertat.

Article 30

seves aptituds mentals i físiques, fins al màxim de les seves potencialitats.

b) Inculcar a l'infant el respecte dels drets humans i de les llibertats fonamentals, i dels principis consagrats en la Carta de les Nacions Unides.

c) Inculcar a l'infant el respecte als seus pares, de la seva identitat, a la seva llengua i als seus valors culturals, i també el respecte als valors nacionals del país en el qual viu, al país del qual pot ser originari i a les civilitzacions diferents a la seva.

d) Preparar l'infant per assumir les responsabilitats de la vida en una societat lliure, en un esperit de comprensió, de pau, de tolerància, d'igualtat entre els sexes i d'amistat entre tots els pobles i grups ètnics, nacionals i religiosos, i amb les persones d'origen indígena.

e) Inculcar a l'infant el respecte a l'entorn natural.

2. Ni les disposicions d'aquest article ni les de l'article 28 s'han d'interpretar de manera que atemptin contra la llibertat de les persones físiques o jurídiques de crear i de dirigir centres d'ensenyament, a condició que els principis enunciats en l'apartat 1 d'aquest article siguin respectats i que l'educació donada en aquests centres sigui conforme a les normes mínimes prescrites per l'estat.

Drets civils

1. En els estats on existeixin minories ètniques, religioses o lingüístiques o persones d'origen indígena, els infants autòctons o que pertanyin a una d'aquestes minories no poden ser privats del dret a tenir la seva pròpia vida cultural, de profes-

Article 31

A molts països, les famílies són tan pobres que han de treballar fins i tot els fills petits per aconseguir aliments. De vegades han de treballar tot el dia i per això no tenen temps d'anar a escola o de jugar. Com que és un dels seus drets la Convenció treballa perquè aquestes famílies rebin altres ajudes i no calgui que els infants treballin i puguin educar-se i millorar la seva vida.

Article 32

sar i de practicar la seva pròpia religió o d'utilitzar la seva pròpia llengua en comú amb els altres membres del seu grup.

Infants que treballen

1. Els estats parts reconeixen a l'infant el dret al repòs i al lleure, al joc i a les activitats recreatives pròpies de la seva edat, i a participar lliurement en la vida cultural i artística.

2. Els estats parts respecten i afavoreixen el dret de l'infant a participar plenament en la vida cultural i artística, i fomenten, en condicions d'igualtat, l'organització de mitjans apropiats de lleure i d'activitats recreatives, artístiques i culturals que tinguin l'infant com a destinatari.

1. Els estats parts reconeixen el dret de l'infant de ser protegit contra l'explotació econòmica i de no ser obligat a fer cap feina que comporti riscos o sigui susceptible de comprometre la seva educació o de perjudicar la seva salut o el seu desenvolupament físic, mental, espiritual, moral o social.

2. Els estats parts han de prendre mesures legislatives, administratives, socials i educatives per assegurar l'aplicació d'aquest article. A tal fi, i considerant les disposicions pertinents dels altres instruments internacionals, els estats parts, en particular:

a) Han de fixar una edat o edats mínimes per poder treballar.

b) Han d'establir una reglamentació apropiada d'horaris de feina i de condicions d'ocupació.

La cruesa de la realitat dels infants en molts països del món ens obliga a referir-nos a problemàtiques que semblen, d'entrada, allunyades del nostre entorn immediat. Tràfic d'infants, prostitució i abús sexual, guerres, drogues, explotació infantil o delinqüència infantil són «punts calents» que mereixen un tractament especialment acurat.

Article 33

Article 34

Article 35

Parlem de temes «difícils»

c) Han d'establir penes o altres sancions apropiades per garantir l'aplicació efectiva d'aquest article.

Els estats parts han de prendre totes les mesures apropiades, incloses les mesures legislatives, administratives, socials i educatives, per protegir els infants contra la utilització il·lícita d'estupefaents i de substàncies psicotropes, com les defineixen les convencions internacionals pertinents, i per impedir que els infants siguin utilitzats per a la producció i el tràfic il·lícits d'aquestes substàncies.

Els estats parts es comprometen a protegir l'infant contra totes les formes d'explotació sexual i de violència sexual. Amb aquesta finalitat, els estats han de prendre en particular totes les mesures apropiades a escala nacional, bilateral i multilateral per impedir:

a) Que s'inciti o que s'obligui els infants a lliurar-se a una activitat sexual il·legal.

b) Que s'explotin infants amb finalitats de prostitució o altres pràctiques sexuals il·legals.

c) Que s'explotin infants amb la finalitat de produir espectacles o material de caràcter pornogràfic.

Els estats parts han de prendre totes les mesures apropiades a escala nacional, bilateral i multilateral per impedir el segrest, la venda o el tràfic d'infants per a qualsevol finalitat i sota qualsevol forma.

Article 36

Article 37

A la Convenció s'estableix que tots els drets són essencials, indivisibles, interdependents i igualitaris. Tots els drets tenen la mateixa categoria en tant que drets.

El estats parts han de protegir l'infant contra totes les altres formes d'explotació que puguin perjudicar qualsevol aspecte del seu benestar.

Els estats parts han de vetllar perquè:

a) Cap infant sigui sotmès a tortura ni a penes o tractaments cruels, inhumans o degradants. No s'ha d'imposar cap pena capital, ni de cadena perpètua sense possibilitat d'excarceració per infraccions comeses per persones de menys de divuit anys.

Un acord integral

b) Cap infant sigui privat de llibertat de manera il·legal o arbitrària. L'arrest, la detenció o l'empresonament d'un infant han de ser conformes a la llei, i només han de ser una mesura d'últim recurs, i d'una durada tan breu com sigui possible.

c) Els infants privats de llibertat siguin tractats amb humanitat i amb el respecte degut a la dignitat de la persona humana, i d'una manera que tinguin en compte les necessitats d'una persona de la seva edat. En concret, els infants privats de llibertat han de ser separats dels adults, tret que es consideri preferible de no fer-ho en interès superior de l'infant, i tenen dret a mantenir-se en contacte amb la seva família per mitjà de correspondència i de visites, excepte en circumstàncies excepcionals.

d) Els infants privats de llibertat tinguin dret a tenir ràpidament accés a l'assistència jurídica o a qualsevol altra assistència apropiada, i dret d'impugnar la legalitat de llur privació de llibertat

Article 38

Segur que has vist moltes pel·lícules, dibuixos animats o còmics on surten soldats, guerrers, lluites... Això et pot semblar molt emocionant vist des de lluny però la veritat és que la guerra és una realitat per a molts infants en el nostre planeta. I la guerra té moltes conseqüències per a ells: separa les famílies, fa que no hi hagi menjar, fa que morin o rebin ferides infants i fa que sentin una por terrible durant molts i molts anys. T'imagines el que seria no sentir-se segur a casa, pensar que tot pot esclatar o que demà no arribarà menjar, aigua o medicaments a la teva ciutat? La guerra sí que fa por.

Article 39

davant un tribunal o una altra autoritat competent independent i imparcial, i què ràpidament es prengui una decisió en la matèria.

La guerra sí que fa por

1. Els estats parts es comprometen a respectar i a fer respectar les normes del dret humanitari internacional que els són aplicables en cas de conflicte armat i que siguin pertinents per als infants.

2. Els estats parts han de prendre totes les mesures possibles per vetllar perquè les persones que tinguin menys de quinze anys no participin directament en les hostilitats.

3. Els estats parts s'han d'abstenir de reclutar en llurs forces armades les persones de menys de quinze anys. Quan s'incorporen persones de més de quinze anys, però de menys de divuit anys, els estats parts s'han d'esforçar a reclutar amb prioritat els més grans.

4. De conformitat amb l'obligació que els incumbeix en virtut del dret humanitari internacional de protegir la població civil en cas de conflicte armat, els estats parts han de prendre totes les mesures possibles en la pràctica perquè els infants afectats per un conflicte armat es beneficiïn de protecció i d'atenció sanitària.

Els estats parts han de prendre totes les mesures apropiades per facilitar la readaptació física i psicològica i la reinserció social dels infants víctimes de tota forma de negligència, d'explotació o d'abus; de tortura o de qualsevol altra mena de penes o de tractaments cruels, inhumans o

Article 40

La Convenció es refereix a tots els infants en totes les situacions i pràcticament en tota la comunitat de nacions.

degradants, o de conflicte armat. Aquesta readaptació i aquesta reinserció es produeixen en condicions que afavoreixen la salut, el respecte d'un mateix i la dignitat de l'infant.

Un acord universal

1. Els estats parts reconeixen als infants de qui s'al·legui que han infringit les lleis penals o a qui se n'acusi o en sigui declarat culpable, de ser tractat d'una manera que promogui el seu sentit de dignitat i vàlua, i que reforci el seu respecte pels drets humans i les llibertats fonamentals del altres; i tenint en compte la seva edat i la importància de promoure que l'infant es reinsereixi en la societat i que hi assumeixi una funció constructiva.

2. Amb aquesta finalitat i d'acord amb les disposicions pertinents dels instruments internacionals, els Estats parts han de vetllar en concret perquè:

a) Cap infant sigui considerat sospitós, acusat o inculpat d'infracció a la legislació penal pel motiu d'accions o omissions que no estiguin prohibides pel dret nacional o internacional en el moment en què han estat comeses.

b) Els infants que siguin considerats sospitosos o acusats d'infracció a la legislació penal tinguin, com a mínim, dret a les garanties següents:

i) Ser considerat innocent fins que la seva culpabilitat hagi estat legalment establerta.

ii) Ser informat en els terminis més curts possibles i directament de les acusacions que se li imputen, directament o a través del seus pares o tutor legal, i tenir l'assistència legal o d'altre

tipus, segons pertoqui en la preparació i en la presentació de la seva defensa.

iii) Que la causa sigui dirimida sense demora per una autoritat competent, independent i imparcial, o per un cos judicial en una audiència equitativa d'acord amb la llei i en presència d'un assessor jurídic o d'un altre d'adequat i dels seus pares o representants legals, tret que es consideri contrari a l'interès superior de l'infant per motiu de la seva edat o de la seva situació.

iv) No ser obligat a donar testimoni o a confessar-se culpable; a interrogar o haver interrogat els testimonis contraris i a obtenir la participació i l'interrogatori de testimonis de descàrrec en condicions d'igualtat.

v) En el cas que es consideri que ha infringit la llei penal, que aquesta decisió i qualsevol mesura imposada en conseqüència sigui revisada per una autoritat o un òrgan judicial superior competent, independent i imparcial.

vi) Tenir una assistència gratuïta d'un intèrpret si l'infant no entén o no parla l'idioma que es fa servir.

vii) Que la seva qualitat de vida sigui respectada plenament en totes les fases del procediment.

3. Els estats parts han de promoure l'establiment de lleis, procediments, autoritats i institucions específiques aplicables a infants de qui es presumeix que han infringit la llei penal, se'ls acusa d'haver-ho fet o se n'han declarat culpables i, especialment:

a) Establir una edat mínima per sota de la qual

Article 41

s'ha de considerar que l'infant no té la capacitat d'infringir la llei.

b) Sempre que sigui adequat i desitjable, establir mesures apropiades per tractar aquests infants sense utilitzar procediments judicials, tot respectant plenament els drets humans i les garanties legals.

4. Amb la finalitat de garantir als infants un tractament conforme al seu benestar i proporcional a la seva situació i a la infracció, s'han d'establir tota una gamma de disposicions, relatives concretament a les atencions, l'orientació i la supervisió, a l'assessorament, a la llibertat vigilada, a la col·locació en famílies d'acollida, als programes d'educació general i professional i a les solucions alternatives a les institucionals.

Cap de les disposicions d'aquesta Convenció no ha d'atemptar contra disposicions més propícies a la realització dels drets de l'infant que puguin figurar:

a) en la legislació d'un estat part, o

b) en el dret internacional en vigor per a aquest estat.

SEGONA PART

El Comitè dels Drets de l'Infant és un organisme format per deu experts independents, especialitzats en el dret dels menors, que verifica els avenços dels països.

Article 42

Primer els estats han de presentar informes al Comitè, dos anys després de ratificar la Convenció i, després, cada cinc anys. Altres ONG i organismes com el Comitè UNICEF de cada país poden afegir-hi les seves observacions. El Comitè es reuneix tres cops l'any a Ginebra i analitza els informes en sessions obertes al públic. Després, fa recomanacions per a cada país.

Article 43

Qui vetlla perquè es compleixi?

Els estats parts es comprometen a donar a conèixer àmpliament els principis i les disposicions d'aquesta Convenció, per mitjans actius i apropiats, tant als adults com als infants.

Com actua el Comitè dels Drets?

1. Amb la finalitat d'examinar els progressos realitzats pels estats parts en l'execució de les obligacions que han contret en virtut de d'aquesta Convenció, s'ha d'instituir un comitè dels drets de l'infant que ha de dur a terme les funcions definides a continuació.

2. El Comitè està format per deu experts de gran integritat moral i de competència reconeguda en l'àmbit objecte d'aquesta Convenció. Els seus membres els han d'elegir els estats parts entre els seus ciutadans i exerceixen les seves funcions a títol personal, tenint en compte la necessitat d'assegurar una repartició geogràfica equitativa i també de prendre en consideració els principals sistemes jurídics.

3. Els membres del Comitè han de ser elegits mitjançant votació secreta a partir d'una llista de persones designades pels estats part. Cada estat part pot proposar una persona d'entre els seus ciutadans.

4. La primera elecció s'ha de fer en el decurs dels sis mesos següents a la data d'entrada en vigor de la Convenció. A continuació, les eleccions s'han de fer cada dos anys. Com a mínim, quatre mesos abans de la data de cada elecció, el secretari general de

Els drets no són un «luxe», són l'expressió formal del que hauria de ser, un cop que es resolguin les necessitats reals de milions d'infants. Drets i necessitats estan estretament vinculats i, si bé és cert que no es poden exercir uns sense aconseguir les altres, també ho és que, simplement tenint les necessitats cobertes, no n'hi ha prou. A més, els drets marquen la direcció cap on han d'anar les polítiques que fan possible atorgar recursos per cobrir les necessitats dels infants.

La vinculació amb les lleis

l'Organització de les Nacions Unides ha de convidar per escrit els estats parts a proposar llurs candidats en un termini de dos mesos. El secretari general ha d'elaborar la llista alfabètica dels candidats designats, indicant els estats parts que els han designat i a continuació l'ha de comunicar als estats parts en aquesta Convenció.

5. Les eleccions s'han de fer en el decurs de les reunions dels estats parts, convocades pel secretari general a la seu de les Nacions Unides. A aquestes reunions, per a les quals el quòrum és de dos terços dels estats parts, els candidats elegits membres del Comitè seran aquells que obtinguin el nombre més elevat de vots i la majoria absoluta de vots dels representants dels estats parts presents i votants.

6. Els membres del Comitè s'elegeixen per un termini de quatre anys. Poden ser reelegits si es torna a presentar la seva candidatura. El mandat de cinc dels membres elegits en la primera elecció expira als dos anys. Immediatament després de la primera elecció, el president de la reunió ha d'elegir per sorteig els noms d'aquests cinc membres.

7. En cas de defunció o de dimissió d'un membre del Comitè o, si per qualsevol altre motiu, un membre declara que no pot continuar exercint les seves funcions en el Comitè, l'estat part que havia presentat la seva candidatura ha de nomenar, sota reserva de l'aprovació del Comitè, un altre expert entre els seus ciutadans per tal de cobrir la vacant i exercir les funcions fins a l'expiració del mandat corresponent.

8. El Comitè ha d'establir el seu propi reglament intern.

9. El Comitè ha d'elegir la seva Mesa per un període de dos anys.

Article 44

Els infants neixen amb les llibertats fonamentals i drets propis de tots els éssers humans. Aquesta premissa és essencial en la Convenció, un tractat internacional de drets humans específics per a la infància. Es tracta de garantir que els dos mil milions d'infants que viuen al món gaudeixin del dret a la supervivència, a la salut i l'educació, a un entorn familiar acollidor, al joc i a la cultura, o que siguin protegits contra qualsevol mena d'explotació o maltractament, i que siguin escoltats.

10. Les reunions del Comitè s'han de fer normalment a la seu de las Nacions Unides o en qualsevol altre indret apropiat determinat pel Comitè. El Comitè s'ha de reunir normalment cada any. La durada de les sessions s'ha de determinar i s'ha de modificar, si és necessari, per una reunió dels estats parts d'aquesta Convenció, subjecte a l'aprovació de l'Assemblea General.

11. El secretari general de les Nacions Unides ha de posar a disposició del Comitè el personal i les instal·lacions necessàries per tal de dur a terme de manera eficaç les funcions que li han estat confiades en virtut d'aquesta Convenció.

12. Amb l'aprovació prèvia de l'Assemblea General, els membres del Comitè establert en virtut d'aquesta Convenció han de rebre emoluments a càrrec dels recursos de les Nacions Unides, en les condicions i segons les modalitats que fixi l'Assemblea General.

Drets de l'infant i drets humans

1. Els estats parts es comprometen a sotmetre al Comitè, mitjançant el secretari general de les Nacions Unides, informes sobre les mesures que hagin adoptat per fer efectius els drets reconeguts en aquesta Convenció i sobre els progressos realitzats quant al gaudiment d'aquests drets:

a) En el termini de dos anys comptadors des de la data de l'entrada en vigor d'aquesta Convenció per als estats parts interessats.

b) Després, cada cinc anys.

2. Els informes establerts en aplicació d'aquest article han d'indicar, si s'escau, els factors i les dificultats que impedeixen als estats parts com-

Article 45

La Convenció és el resultat d'un consens extraordinari entre governs. Tots els països del món, a excepció de dos (Somàlia i els Estats Units), accepten el compliment de les normes d'aquest tractat, en el qual es subratlla la importància que tots –especialment els governs– protegeixin els menors de divuit anys.

plir plenament les obligacions establertes en aquesta Convenció. Així mateix, també han de contenir informacions suficients per donar al Comitè una idea precisa de l'aplicació de la Convenció en el país en qüestió.

3. Els estats parts que han presentat al Comitè un informe inicial complet no han de repetir, en els informes que li presentin més endavant de conformitat amb l'apartat b) de l'apartat 1 d'aquest article, les informacions bàsiques presentades anteriorment.

4. El Comitè pot demanar als estats parts totes les informacions complementàries relatives a l'aplicació de la Convenció.

5. Cada dos anys el Comitè ha de sotmetre a l'Assemblea General, a través dels Consell Econòmic i Social, un informe sobre les seves activitats.

6. Els estats parts han de difondre àmpliament els informes presentats en el seu propi país.

Acords internacionals

Per promoure l'aplicació efectiva de la Convenció i fomentar la cooperació internacional en l'àmbit objecte de la Convenció:

a) Les institucions especialitzades, el Fons de les Nacions Unides per a la Infància i altres òrgans tenen dret de fer-se representar en el decurs de l'examen de l'aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció que depenguin del seu mandat. El Comitè pot convidar les institucions especialitzades, el Fons de les Nacions Unides per a la Infància i tots els altres organismes competents que consideri apropiats perquè emetin dictàmens

especialitzats sobre l'aplicació de la Convenció en els àmbits que concerneixen els seus mandats respectius. El Comitè pot convidar les institucions especialitzades, el Fons de les Nacions Unides per a la Infància i altres òrgans de les Nacions Unides perquè presentin informes sobre l'aplicació de la convenció en els sectors que siguin de la seva competència.

b) El Comitè ha de trametre, si ho considera necessari, a les institucions especialitzades, al Fons de les Nacions Unides per a la Infància i als altres òrgans competents tots els informes dels estats parts que continguin una demanda o indiquin una necessitat d'assessorament o d'assistència tècnica, acompanyats, si s'escau, de les observacions i suggeriments del Comitè quant a aquesta demanda o indicació.

c) El Comitè pot recomanar a l'Assemblea General que sol·liciti al secretari general que efectui, en nom del Comitè, estudis sobre qüestions específiques que afectin els drets de l'infant.

d) El Comitè pot fer suggeriments i recomanacions d'ordre general fonamentats sobre les informacions rebudes en aplicació dels articles 44 i 45 d'aquesta Convenció. Aquests suggeriments i recomanacions d'ordre general s'han de trametre a tots els estats parts interessats i s'han de notificar a l'Assemblea General, acompanyats, si s'escau, de les observacions dels estats parts.

TERCERA PART

Article 46

En ratificar la Convenció, els estats tenen la responsabilitat de garantir els drets humans dels infants. A Espanya, la Convenció es va ratificar el 5 de gener de 1991, moment en el qual entrà en vigor.

Article 47

Article 48

Article 49

Els països van signar inicialment l'acord, però havien de presentar una ratificació posterior. En les ratificacions, els països podien fer expresses les seves preocupacions particulars respecte a cadascun dels drets, (...)

Article 50

La ratificació espanyola de la Convenció

Aquesta Convenció està oberta a la signatura de tots els estats.

Aquesta Convenció està subjecta a ratificació. Els instruments de ratificació s'han de presentar al secretari general de les Nacions Unides.

Aquesta Convenció roman oberta a l'adhesió de qualsevol estat. Els instruments d'adhesió s'han de presentar al secretari general de les Nacions Unides.

Les esmenes o ratificacions de cada país

1. Aquesta Convenció entrarà en vigor als trenta dies d'haver estat dipositat el vintè instrument de ratificació o d'adhesió en mans de secretari general de les Nacions Unides.

2. Per cada estat que ratifiqui la Convenció o s'hi adhereixi després d'haver estat dipositat el vintè instrument de ratificació o d'adhesió, la Convenció entrarà en vigor als trenta dies d'haver dipositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

1. Els estats parts poden proposar esmenes i pre-

Una vegada es va aprovar la Convenció sobre els drets de l'infant, es va veure que calia fer-hi una modificació i ampliació sobre dos temes. Els protocols són dos documents addicionals amb la mateixa força legal que la Convenció, i tracten, d'una banda, de la participació dels infants en els conflictes armats i, de l'altra, la prostitució i la pornografia infantil.

Article 51

sentar-les al secretari general de les Nacions Unides, que n'ha de comunicar la proposta d'esmena als estats parts, amb el requeriment de notificació de si són favorables a la convocatòria d'una conferència dels estats parts per tal d'examinar la proposta i posar-la a votació. Si en el decurs dels quatre mesos que segueixen la data d'aquesta comunicació, com a mínim un terç dels estats parts es pronuncia a favor de la convocatòria d'una conferència d'aquestes característiques, el secretari general ha de convocar la conferència sota el patrocini de les Nacions Unides. Les esmenes adoptades per majoria dels estats parts presents i votants en la conferència s'han de sotmetre a l'Assemblea General perquè les aprovi.

2. Tota esmena adoptada de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article entrarà en vigor quan hagi estat aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides i acceptada per una majoria dels dos terços dels estats parts.

3. Quan les esmenes entrin en vigor, seran d'obligat compliment per als estats parts que les hagin acceptat, mentre que els altres estats parts continuaran obligats per les disposicions d'aquesta Convenció i per les anteriors esmenes que hagin acceptat.

Els protocols

1. El secretari general de les Nacions Unides ha de rebre i comunicar a tots els estats el text de les reserves que hagin fet els estats en el moment de la ratificació o de l'adhesió.

2. No s'admet cap reserva incompatible amb l'objecte i el propòsit d'aquesta Convenció.

3. Les reserves es poden fer en qualsevol moment per mitjà d'una notificació feta a tal

Article 52

Article 53

Article 54

La Convenció és l'acord internacional més estès: 191 països l'han signada i ratificada. Només dos països –els Estats Units i Somàlia– resten per signar-la. Els Estats Units no ho han fet perquè encara en alguns estats es manté la pena de mort per a infants, però han manifestat la seva intenció de ratificar-la, i Somàlia no té actualment un govern reconegut per poder-ho fer.

efecte i adreçada al secretari general de les Nacions Unides, el qual n'ha d'informar tots els estats parts. Aquesta notificació tindrà efecte a partir de la data en què sigui rebuda pel secretari general.

Un estat part pot denunciar aquesta Convenció mitjançant una notificació dirigida al secretari general de les Nacions Unides. La denúncia esdevé efectiva un any després de la data en què el secretaria general hagi rebut la notificació.

Es designa, com a dipositari d'aquesta Convenció, el secretari general de les Nacions Unides.

Països que no han signat la Convenció: per què?

L'original d'aquesta Convenció, els textos de la qual en anglès, àrab, xinès, espanyol, francès i rus són igualment autèntics, serà dipositat en mans del secretari general de les Nacions Unides.

**En testimoni, els plenipotenciaris
sotassignants, degudament autoritzats
pels governs respectius, signen
la aquesta Convenció.**

**Nacions Unides,
novembre de 1989**

unicef

UNICEF Comité Balears
www.unicef.es

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Presidència i Esports

ODDM

C/ Baró de Pinogar, 22, 1^aA. 07012 Palma de Mallorca
Tel.: 971 78 44 17 - www.oddm.caib.es

Ajuntament de Palma

Regidoria de Serveis Socials
Equip d'Infància, adolescència, joventut i família

Av. Gabriel Alomar i Villalonga, 18, 1er. 07006 Palma de Mallorca
Tel.: 971 22 59 77 - Fax: 971 22 59 54
a/e: ac.social@as.a-palma.es

C/ Font i Monteros, 3 baixos. 07003 Palma de Mallorca
Tel.: 971 71 45 53 - Fax: 971 71 48 39
baleares@unicef.es
www.unicef.es

ODDM, Ajuntament de Palma, UNICEF Comitè Balears

Imprimeix: amadip.esment
DL: PM-2910-2006

La reproducción de cualquier parte de esta publicación puede realizarse citando la fuente.

unicef